

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 1Csp/87/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6924203509
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Černák
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2025:6924203509.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudcom Mgr. Tomášom Černákom, v spore žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, Bratislava – Nové Mesto, v konaní právne zast.: Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. A., D. A. XXXX/X, o zaplatenie 22.150,92 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Súd konanie v časti žalovanej istiny 19.736,99 Eur, úrokov vyčíslených do 20.08.2024 vo výške 3.238,92 Eur, úrokov z omeškania vyčíslených do 20.08.2024 vo výške 1.047,78 Eur, úrokov vo výške 5,19 % ročne zo sumy 19.736,99 Eur od 21.08.2024 do zaplatenia, najneskôr do 23.02.2044 a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 18.977,04 Eur od 21.08.2024 do zaplatenia, zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.413,93 Eur, spolu s úrokom vo výške 5,19 % ročne zo sumy 2.413,93 Eur od 23.07.2025 do zaplatenia, najneskôr do 23.02.2044 a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.413,93 Eur od 24.07.2025 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach splatných k poslednému dňu v mesiaci vo výške 150 Eur, pod stratou výhody splátok v prípade omeškania čo i len jednej splátky, počnúc mesiacom, kedy toto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

IV. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 78,20 % do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o určení výšky trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 22.150,92 € s príslušenstvom. V žalobe uviedol, že na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 20.02.2014 (ďalej aj ako „Zmluva o úvere“), poskytol žalobca žalovanému, ako dlžníkovi, splátkový úver na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľností a vyplatenie iných úverov, v celkovej výške 25.280,- €, s dohodnutou fixnou výškou úrokovej sadzby na obdobie 5 rokov vo výške 5,19 % p.a. Zároveň bola medzi zmluvnými stranami dojednaná zľava z úrokovej sadzby, pričom výška úrokovej sadzby v deň uzatvorenia zmluvy bola po zohľadnení zľavy 4,69 % p.a. Porušením povinností, za ktorých bola zľava poskytnutá, sa úroková sadzba zmenila na fixnú vo výške 5,19 % p.a. (Výška úrokovej sadzby sa v priebehu trvania zmluvného vzťahu zmenila raz, a to od 10.01.2016 na 5,19 % p.a.). Žalovaný sa v Zmluve o úvere, ako to vyplýva z článku I. bod 1., zaviazal žalobcovi poskytnutý úver splatiť, zaplatiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve. Od 23.03.2014 sa žalovaný zaviazal zaplatiť úver v 360-ich splátkach po 133,60 €, splatných vždy k 23. dňu v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola účastníkmi zmluvy dohodnutá na 23.02.2044. Žalovaný súhlasil, aby žalobca pri splácaní pohľadávky vykonával inkaso z jeho inkasného účtu vo výške splátok a v periodicite splátok, a to i v prípade ich zmien, v súlade so

Zmluvou o úvere a Všeobecnými obchodnými podmienkami. Úroky z omeškania boli v zmysle uzavretej Zmluvy o úvere a Všeobecných obchodných podmienok, dohodnuté vo výške, ktorá bude zverejnená bankou v Sadzobníku úrokových sadziieb, účinnom ku dňu, kedy sa dlžník dostane do omeškania so splácaním svojho dlhu. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému bola zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam zapísaných na liste vlastníctva číslo XXX katastrálneho územia E., okres C. A., v zmysle uzavretej zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy zo dňa 20.02.2014.

1.1 Z dôvodu nezaplatenia celej pohľadávky v zmysle uzavretej Zmluvy o úvere, žalobca podal voči žalovanému na súd dňa 25.05.2020 žalobu o zaplatenie 23.457,90 € s príslušenstvom. Vec bola na Okresnom súde Rimavská Sobota vedená pod sp. zn. 9Csp/37/2020. Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 9Csp/37/2020 zo dňa 14.06.2021, bola podaná žaloba žalobcu zamietnutá z dôvodu, premlčania nároku. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 12CoCsp/36/2021-135 zo dňa 20.01.2022 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vzhľadom na vyslovený právny názor odvolacieho súdu, žalobca zobral podanú žalobu v časti späť ohľadom anuitných splátok, ktorých splatnosť mala nastať po 24.04.2020 s tým, že žalobca si bude naďalej v konaní uplatňovať iba omeškané splatné splátky úveru a k nim prislúchajúce príslušenstvo, t.j. splátky splatné a nezaplatené za obdobie od 23.06.2017 do 23.04.2020. Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom č.k. 9Csp/37/2020-166 zo dňa 06.06.2022 I. Konanie zastavil v časti: žalovanej istiny vo výške 22.053,42 €, žalovaných zmluvných úrokov vyčíslených k 20.05.2020 vo výške 1.005,58 €, žalovaných úrokov z omeškania vyčíslených k 20.05.2020 vo výške 3.071,33 €, žalovaného zmluvného úroku 5,19 % ročne zo sumy 22.053,42 € od 21.05.2020 do zaplatenia, žalovaných úrokov z omeškania 5 % ročne zo 23.059 € od 21.05.2020 do zaplatenia; II. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi zmluvné úroky vyčíslené k 20.05.2020 vo výške 3.256 €, úroky z omeškania vyčíslené k 20.05.2020 vo výške 348,81 €, 5%-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 3.256 € od 21.05.2020 do zaplatenia; III. Žalobu vo zvyšnej časti zamietol v časti istiny vo výške 1.104,48 €, zmluvných úrokov vyčíslených k 20.05.2020 v sume 15,52 €, 5 %-ných ročných úrokoch z omeškania zo sumy 1.420 € od 21.05.2020 až do zaplatenia a 5,19 %-ného ročného úroku zo sumy 1.404,48 € od 21.05.2020 do zaplatenia; IV. Žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. O podaných odvolaniach Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol rozsudkom sp. zn. 13CoCsp/37/2022 zo dňa 27.06.2024 tak, že rozsudok okresného súdu v druhom a treťom výroku a v závislom výroku o trovách konania (štvrtý výrok) potvrdil.

1.2 Po čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom, žalovaný nezačal anuitné splátky splatné od 23.05.2020 v súlade s uzavretou zmluvou splácať v pravidelných mesačných splátkach, preto žalobca písomným podaním zo dňa 24.11.2023, vyzval žalovaného na zaplatenie splatnej časti dlhu v lehote 15 dní od doručenia výzvy s upozornením, že pokiaľ uvedený dlh nezaplatí, je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celej pohľadávky. Pretože v určenej lehote k zaplateniu omeškaného dlhu zo strany žalovaného nedošlo, žalobca v súlade s uzavretou Zmluvou o úvere, Všeobecnými obchodnými podmienkami a Produktovými obchodnými podmienkami pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. (účinnými od 01.05.2021), vyhlásil ku dňu 21.12.2023 mimoriadnu splatnosť pohľadávky a písomným podaním zo dňa 22.12.2023, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti oznámil žalovanému. Súčasne ho vyzval, aby mu celú splatnú pohľadávku zaplatil v lehote do 15 dní od prevzatia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Žalobca si touto žalobou uplatňuje od žalovaného iba nepremilčanú časť pohľadávky pri zohľadnení 3 ročnej premlčacej lehoty, t.j. splátky splatnej dňa 23.08.2021.

1.3 Ku dňu vyčíslenia pohľadávky žalobcom, t.j. k 20.08.2024, dosiahla výška splatného dlhu žalovaného, vyčíslený od 23.08.2021, celkom sumu 26.437,62 €. Uvedená suma pozostávala z: istiny vo výške 22.150,92 €, úrokov vo výške 3.238,92 €, vyčíslených od 24.08.2021 do 20.08.2024 (2.390,62 € + 848,30 €), úrokov z omeškania vo výške 1.047,78 €, vyčíslených od 24.08.2021 do 20.08.2024. Od tohto vyčíslenia pohľadávky vznikol žalobcovi voči žalovanému, v zmysle Zmluvy o úvere, ešte právny nárok na zaplatenie úrokov vo výške 5,19 % p.a. z istiny 22.150,92 € od 21.08.2024 do zaplatenia, najneskôr do 23.02.2044 (t.j. konečnej splatnosti úveru) a úrokov z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 25.389,84 € (istina 22.150,92 € + úroky 3.238,92 €), od 21.08.2024 do zaplatenia.

1.4 Žalobca na podporu svojich skutkových tvrdení predložil súdu nasledovné dôkazy: Zmluva o splátkovom úvere zo dňa 20.02.2014, spolu s prílohou: Splátkový kalendár; Všeobecné obchodné podmienky A. A., F., účinné od 01.01.2015; Všeobecné obchodné podmienky, Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., účinné od 01.01.2015, výpis z účtu od 20.02.2014 do 31.12.2023, prehľad o transakciách na úverovom účte od 01.01.2024 do 07.02.2024, od 08.02.2024 do 20.08.2024, výzva na zaplatenie omeškaných splátok zo dňa 24.11.2023 s kópiou obálky, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 22.12.2023 s odpisom z podacieho hárku zo dňa 27.12.2023, vyčíslenie pohľadávky žalobcu ku dňu 20.08.2024, Rozsudok

Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 9Csp/37/2020-105 zo dňa 14.06.2021; Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12CoCsp/36/2021-135 zo dňa 30.01.2022; Rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, č.k. 9Csp/37/2020-166 zo dňa 06.06.2022; Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13CoCsp/37/2022 zo dňa 27.06.2024, Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátna zmluva zo dňa 20.02.2014.

2. Vo veci pôvodne rozhodol tunajší súd, kde vydal platobný rozkaz sp. zn. 1Csp/87/2024 zo dňa 17.09.2024, ktorý súd zrušil z dôvodu podania včasného odporu žalovaným. Žalovaný v podanom podpore uviedol, že žiada aby žalobca originálnymi dokladov osvedčil tvrdené skutočnosti. Žalovaný poukázal na zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z., § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, Smernicu Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách s judikatúrou súdov SR a EÚ. Nie je medzi nimi rozpor v tom, že sa jedná o úver na bývanie, v podstate hypotekárny úver. Za úver si zabezpečil kúpu bytu. Do finančných problémov sa dostal, zablokovaním účtu, z ktorého nemohol disponovať finančnými prostriedkami. Banka - veriteľ, namiesto umožnenia úpravy úveru, pristúpila ešte v roku 2018 k zosplatneniu úveru. Ako sa v nasledujúcich súdnych konaniach preukázalo, neboli ich právne kroky v súlade so zákonom. Preukázal aj ochotu svoj dlh splácať mesačne po 200 eur, aby splnil svoju povinnosť banke. K vzájomnej dohode nedošlo, pretože banka požadovala uznať dlh vo výške 35 139,20 eur, tak ako je aj uvedené v liste zo dňa 22.12.2023. - Oznámenie o mimoriadnej splatnosti. Dĺžku doby, kedy úver nemohol splácať, zapríčinila aj banka, najprv zrušením účtu a svojimi neoprávnenými požiadavkami, ktorých sa dožadovali cestou Okresného súdu Rimavská Sobota. Premlčaný dlh v spotrebiteľskom vzťahu je už ani súdne nevymáhateľný, jeho uznanie spotrebiteľom nemôže byť platné. Práve z toho dôvodu, z jeho strany nedošlo k podpisu dohody o nových mesačných splátkach. Zároveň poukazuje na vady zmluvy, ktorými sa ani okresný súd, ani senát Krajského súdu v Banskej Bystrici nezaoberal. Spotrebiteľská zmluva, aj keď sa nejedná o spotrebiteľský úver má obsahovať údaj o výške RPMN úveru, aj údaj o výške priemerného RPMN. Ten údaj má byť uvedený v znení zmluvy, ktorá je ukončená podpismi oboch zúčastnených strán. Údaj o výške RPMN je uvedený v hlavičke Splátkového kalendára, ktorý je síce predajcom úveru -bankou, označený ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy, ale tieto údaje nemuseli byť klientovi -spotrebiteľovi pri podpise záväzku predložené, pretože v súdu predloženom dokumente chýba podpis spotrebiteľa. Je dôkaznou povinnosťou žalobcu preukázať, že žalovanému bol ten dôležitý údaj o úvere oznámený. Táto vada zmluvy je závažná a mala by byť sudom ako taká aj posúdená. Vady súčasne vyžaduje povinnosť banky skúmať bonitu klienta. Prílohy žalobného návrhu žiadne dokumenty toho charakteru neobsahujú. Bolo povinnosťou banky skúmať nielen príjmy, ani o tých nie je v dokumentoch zmienka, ale aj výdavky.

3. Žalobca na výzvu súdu doplnil svoje skutkové tvrdenia tak, že veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru dňa 21.12.2023 pre splátku splatnú dňa 23.08.2023. Z výpisu z účtu a vyčíslenia pohľadávky vyplýva, že žalovaný bol ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v omeškaní so splátkou splatnou 23.08.2023 viac ako tri mesiace. Úroky vo výške 765,67 € boli vyčíslené z celej splatnej istiny vo výške 22.150,92 €, pri úročení istiny úrokom vo výške 5,19 % p.a. za obdobie od 22.12.2023 do 20.08.2024. Úroky z omeškania vo výške 819,69 € sú vyčíslené za obdobie od 22.12.2023 do 20.08.2024, pri úročení splatnej istiny (22.150,92 € a splatných úrokov (2.390,62 € + 82,93 €), t.j. spolu 24.624,47 € úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a.

4. Žalobca v duplike uviedol, že svoju pohľadávku voči žalovanému v podanej žalobe dôsledne vyčíslil, predložil všetky dôkazy svedčiace a opodstatnenosti ním uplatneného nároku a uviedol podstatné skutkové tvrdenia, ktoré korešpondovali s listinnými dôkazmi. Výška žalovanej sumy, ako aj jednotlivých čiastkových nárokov vyplýva zo Zmluvy o úvere, úhrad, ktoré boli realizované žalovaným a započítania jednotlivých úhrad žalobcom v zmysle uzatvorenej zmluvy, Všeobecných obchodných podmienok, Úverových podmienok a zákona. Žiadne zákonné ustanovenie nevyžaduje, aby boli spolu so žalobou doručené originály listín, od ktorých žalobca odvodzuje ním uplatnený nárok. Žalobca potvrdzuje, že medzi žalobcom a žalovaným prebiehali intenzívne mimosúdne rokovania, avšak bohužiaľ so žalovaným nebolo možné uzavrieť mimosúdnu dohodu, resp. tento ju so žalobcom odmietol uzavrieť. Žalovaným vznesená námietka premlčania je plne nedôvodná, nakoľko žalobou uplatňovaný nárok nie je ani sčasti premlčaný. Pre spotrebiteľské vzťahy platí, že premlčacia doba začína plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote 3 mesiacov od omeškania uplynula 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa (rozhodnutie NS SR sp.zn. 7Cdo 268/2020 zo dňa 29.11.2022, rozhodnutie NSSR sp.zn.

5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022 a rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Cdo 132/2021 zo dňa 15.12.2022). Žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru dňa 21.12.2023, pre nezaplatenie splátky, splatnej dňa 23.08.2023. Premlčacia lehota na podanie žaloby začala plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí 3 mesiacov od omeškania tejto splátky, t.j. dňa 24.11.2023 a uplynula by dňa 24.11.2026. Žaloba bola na súd podaná dňa 20.08.2024, a teda žalovaný nárok bol uplatnený pred uplynutím premlčacej lehoty. Žalobca uvádza, že nepopiera a nespochybňuje, že zmluva o úvere zo dňa 20.02.2014 (ďalej len ako „úverová zmluva“) uzavretá so žalovaným je spotrebiteľskej povahy v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a Zákona o ochrane spotrebiteľa. Na zmluvu o splátkovom úvere, uzavretú medzi žalobcom a žalovaným, vzhľadom na dátum jej uzavretia (20.02.2014) a s poukazom na ustanovenia § 1 ods. 3 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nie je možné aplikovať citovaný zákon, pretože poskytnutý úver je zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti a časový úsek medzi uzavretím úverovej zmluvy (20.02.2014) a zmluvne dohodnutou konečnou splatnosťou úveru (23.02.2044), predstavuje obdobie presahujúce 10 rokov. Na úverovú zmluvu uzavretú medzi žalobcom a žalovanou tiež nie je aplikovateľná Smernica Rady 2008/48/ES (s poukazom na ustanovenia článku 2 ods. 2 písm. a) tejto Smernice). Žalobcovi neplývala zo zákona povinnosť osobitne skúmať bonitu žalovaného pred poskytnutím úveru, žalobca však primerané skúmanie schopnosti žalovaného splácať poskytovaný úver samozrejme zrealizoval. Nakoľko sa na úverovú zmluvu nevzťahujú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, údaj o RPMN nie je obligatórnou náležitou predmetného úverového vzťahu.

5. Žalovaný v replike uviedol, že požaduje predložiť súdu doklady, týkajúce sa úveru, originály stačia iba k nahliadnutiu. Týka sa to hlavne dokladov, dosvedčujúcich, že banka splnila všetky zákonom požadované náležitosti predchádzajúce zosplateniu úveru a to doklad zaslania poslednej upomienky, dátum jej prebratia žalovaným. Druhou podmienkou, ktorá musí byť splnená, aby mohol veriteľ zosplatiť úver je to, aby bola pred poskytnutím úveru zo strany veriteľa s odbornou starostlivosťou posúdená schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Táto skutočnosť vyplýva z ustanovenia § 15 ods. 2 zákona o úveroch na bývanie, resp. ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Na to, aby si veriteľ riadne splnil povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver by mal veriteľ brať do úvahy najmä čas, na ktorý sa úver poskytuje, výšku úveru, príjem spotrebiteľa, výdavky spotrebiteľa, účel použitia úveru a prípadne aj ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Ak by veriteľ porušil svoju povinnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver hrubým spôsobom, tak okrem toho, že by nemohol požadovať zosplatenie úveru, by bol úver zároveň bezúročný a bezpoplatkový. Medzi žalobcom a žalovaným prebiehali mimosúdne rokovania, ale žalovanému bola vyčíslená suma dlhu vo výške 36 000 eur, s ktorou nesúhlasil, preto jeho stanovisko bolo také, aby samotný sud určil skutočnú výšku jeho dlhu. Je prístupný k dohode stále, dlh určený sudom v sume 3256 eur s príslušenstvom spláca v čiastke po 200 eur mesačne. Aj zvyšok dlhu bude splácať, tak ako mu určí sud, podľa jeho finančných možností. Sám navrhoval žalobcovi, v tej sume pokračovať stále, až do zaplatenia celého dlhu, ale trvá na tom, aby tu sumu spravodlivo zhodnotil sud, s ohľadom na všetky okolnosti - na posúdené zmluvné podmienky, ai pri zohľadnení dodržania podmienok zákona zosplatenia úveru.

6. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára obchodník so spotrebiteľom.

6.1 Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

6.2 Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

6.3 Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

6.4 Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od

omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozorní spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

6.5 Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

6.6 Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

6.7 Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

6.8 Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

6.9 Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

6.10 Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

6.11 Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

6.12 Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

6.13 Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní, ktorého sa zúčastnil zástupca žalobcu a žalovaný, a vykonal dokazovanie v navrhovanom znení listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

8. Medzi stranami sporu nebolo sporné to že došlo k uzavretiu predmetnej zmluvy o úvere, ani to že žalovaný neplatil riadne a včas. Sporné bolo či zmluva má vady v podobe neprijateľných zmluvných podmienok, neuvedenia údaju o RPMN, či žalobca skúmal pri poskytnutí úveru bonitu žalovaného, či nie je nárok premlčaný, ako aj samotná celková výška uplatneného nároku, a taktiež aj splnenie podmienok pre zosplatenie úveru.

9. Súd mal v danom prípade za nesporne preukázané, že dňa 20.02.2014 došlo medzi žalobcom (bankou) a žalovaným k uzatvoreniu zmluvy o splátkovom úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách vyplýva, že predmetný vzťah je spotrebiteľským vzťahom, pretože žalobca zmluvu uzavrel v rámci svojej podnikateľskej činnosti a vystupoval v nej ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ.

9.1 Súd zdôrazňuje, že aj keď zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 2 a nasl. Občianskeho zákonníka, nie je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko sa jednalo o úver na bývanie, úver bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti a lehota splatnosti úveru bola dojednaná na viac ako 10 rokov. Preto sa na predmetnú zmluvu nevzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 a taktiež sa na predmetný vzťah nevzťahujú ani ustanovenia zákona č. 90/2016 Z. z., o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nakoľko podľa prechodných ustanovení zákona (§ 28), ustanovenia tohto zákona sa nevzťahujú na zmluvy o úvere na bývanie uzavreté pred 21. marcom 2016, ak odseky 3 až 5 neustanovujú inak. Vzhľadom na uvedené skutočnosti musí súd konštatovať, že nemohol na právny vzťah žalobcu a žalovaného hoc sa jedná o spor spotrebiteľský aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. alebo zákona č. 90/2016 Z. z. Súd právny vzťah posudzoval len v režime ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Z uvedeného vyplýva, že predmetná zmluva o úvere nemusí obsahovať povinné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. a žalobca nemusel dodržať ani postup podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. (posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver) ale zmluva musí mať

náležitosti vyžadované Obchodným zákonníkom stanovené v § 497 a nasledujúce (zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodným vzťahom a Občiansky zákonník nemá vlastnú právnu úpravu zmluvy o úvere). Pokiaľ žalovaný v konaní navrhol prihladiť na rôzne neprijateľné zmluvné podmienky v uzavretej zmluve o úvere, tieto neprijateľné zmluvné podmienky nijakým spôsobom nekonkretizoval. Neprijateľné zmluvné podmienky pritom sú upravené ustanovením § 53 Občianskeho zákonníka, avšak pri posúdení zmluvy o úvere, ktorú uzavreli strany sporu, súd žiadne neprijateľné podmienky nezistil, tak ako neboli zistené ani v predchádzajúcom posúdení tunajším súdom a aj nadriadeným súdom v konaní, ktoré tomuto predchádzalo. Z uvedeného dôvodu potom súd aj námietky žalobcu o nedostatočnom skúmaní bonity klienta žalobcom, neuvedenia výšky RPMN a pod. ktoré pramenia práve zo zákona 129/2010 Z. z. považoval za nedôvodné.

9.2 Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Zákon v tomto ustanovení vymedzuje nasledujúce podstatné časti úverovej zmluvy: určenie zmluvných strán, určenie sumy (limitu), do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Zmluvný úrok je plnenie, ktoré má akcesorickú povahu. Je teda spojené s istinou úveru a od jej existencie závisí aj zmluvný úrok. Veriteľ môže rozhodnúť, či bude úrok z poskytnutého úveru požadovať. Zmluvný úrok je vlastne odmena veriteľa za to, že poskytol finančné prostriedky dlžníkovi. Veriteľovi, ktorý poskytne dlžníkovi úver, popri nároku na vrátenie poskytnutej sumy úveru vzniká aj právo na zmluvné úroky, teda na akúsi odmenu za to, že svoje finančné zdroje poskytol inému, za podmienok a vo výške, ktoré si dohodnú v zmluve. Oproti zmluvným úrokom je úrok z omeškania odlišným inštitútom definovaným v ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol.

10. Dňa 20.02.2014 žalobca ako banka a žalovaný ako dlžník uzatvorili Zmluvu o splátkovom úveru (úver na bývanie), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému, úver na bývanie, na účel vyplatenia existujúcich úverov, vo výške 25280 eur, ktorý sa zaviazal splácať v 360-tich mesačných splátkach vo výške 133,60 eur mesačne k 23. dňu v mesiaci počnúc dňom 23.03.2014 s konečnou splatnosťou úveru dňa 23.02.2044. Úroková sadzba bola dojednaná fixná na 5 rokov vo výške 5,19 % ročne a výsledná výška vo výške 4,69 % ročne ako výsledná výška úrokovej sadzby po zohľadnení zľavy ktorá začína dňom uzavretia zmluvy a končí deň pred uplynutím obdobia daného typom úrokovej sadzby.

11. V konaní bolo nesporné, že žalovaný si povinnosti vyplývajúce z vyššie uvedenej zmluvy - platiť splátky úveru riadne a včas nesplnil. Z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti splácať úver v dohodnutých termínoch, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, a to k 21.12.2023 a zároveň vyzval žalovaného na zaplatenie splatnej pohľadávky. Súd sa zaoberal skúmaním, či tento úkon vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru urobený bankou je platný, keď podmienky sú stanovené v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, resp. § 565 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade súd mal preukázané a to len z vyjadrenia žalobcu na výzvu súdu, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo pre splátku splatnú dňa 23.08.2023, pričom zospaltneniu predchádzala výzva na zaplatenie dlžnej splátky spolu s upozornením na následok zospaltnenia, konkrétne bola daná výzva pred zospaltnením zo dňa 24.11.2023. K tomu dňu bol žalobca v omeškani s plnením splátky splatnej 23.08.2023 dlhšie ako tri mesiace a k zospaltneniu došlo ku dňu 21.12.2023. Súd však v tomto prípade poukazuje na najnovšiu a rozsiahlu rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít a závery uvedené v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/2/2023, 5Cdo/188/2023 ako aj 6Cdo/15/2023, na základe ktorých je potrebné dospieť k záveru, že neuvedenie splátky vo výzve na zaplatenie realizovanej zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka má za následok neplatné zospaltnenie úveru. Osobitne súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022, v zmysle ktorého bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zospaltnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je úkon zákon obchádzajúci (nakolko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ). Žalobca vo výzve pred zospaltnením úveru, ani v samotnom oznámení vyhlásenia splatnosti nešpecifikuje, pre ktorú konkrétnu splátku sa rozhodol úver

zosplatniť, uvádza len sumu omeškaných splátok. Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné konštatovať, že k platnému zospalantneniu úveru nedošlo a z dôvodu nedostatočne určitosti tohto právneho úkonu, je tento sankcionovaný neplatnosťou.

12. Vzhľadom na túto skutočnosť deklarovanú súdom pri predbežnom právnom posúdení veci žalobca žiadal odročiť pojednávanie za účelom úpravy žalovanej sumy, a následne sa domáhal nároku na omeškané nezaplatené anuitné splátky úveru v rozsahu, v akom sú tieto splatné ku dňu vyhlásenia rozsudku, spolu s prislúchajúcim príslušenstvom. Zároveň poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.04.2023, sp. zn. 12CoCsp/47/2022, v zmysle ktorého odvolací súd uviedol nasledovné : Vzhľadom na vyššie uvedené tak možno ďalej konštatovať, že súd prvej inštancie síce správne dospel k záveru o neplatnom mimoriadnom zospalantnení spotrebiteľského úveru v predmetnom prípade, v dôsledku čoho má žalobca nárok len na splátky splatné ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie, avšak nesprávne dospel k záveru o zamietnutí žaloby aj v časti prevyšujúcej, t.j. úrokoch a poplatkoch (okrem poplatku za poskytnutie úveru a poplatkov za upomienky). V ďalšom konaní bude preto potrebné uvedené nedostatky napraviť, a teda žalobcovi priznať nárok na splátky splatné ku dňu vyhlásenia rozsudku súd prvej inštancie, a to aj s úrokmi a poplatkami, ktoré mu v zmysle vyššie uvedeného patria rovnako.

12.1 Vzhľadom na súdom vyslovené predbežné právne posúdenie veci, zobrať žalobca podanú žalobu čiastočne späť v časti žalovanej istiny 19.736,99 €, úrokov vyčíslených do 20.08.2024 vo výške 3.238,92 €, úrokov z omeškania vyčíslených do 20.08.2024 vo výške 1.047,78 €, 5,19 % ročný úrok zo sumy 19.736,99 € od 21.08.2024 do zaplatenia, najneskôr do 23.02.2044 a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 18.977,04 € od 21.08.2024 do zaplatenia a v tejto časti navrhol konanie zastaviť.

12.2 S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti si žalobca uplatňoval od žalovaného nepremiľčané splátky splatné a nezaplatené za obdobie od 23.08.2021 do 23.07.2025 v celkovej sume 48 x 133,60 €, t.j. spolu 6.412,80 € s príslušenstvom. Suma 6.412,80 € sa skladá z istiny vo výške 2.413,93 a úrokov vo výške 3.998,87 €. Príslušenstvo žalobcom uplatňovanej pohľadávky predstavuje: zmluvný 5,19 % ročný úrok z poskytnutého úveru, t.j. istiny pohľadávky, určený podľa článku I. Zmluvy o úvere, pričom podľa bodu 4.1. Produktových obchodných podmienok sa úroky počítajú denne a úroky za príslušné úrokové obdobie sú splatné v deň splatnosti splátky; úroky z omeškania vo výške stanovenej príslušnými zákonnými ustanoveniami za jednotlivé mesiace, za ktoré je žalovaný v omeškanií so splácaním úveru zmluvne dohodnutých anuitných splátok úveru.

12.3 Žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia a konanie v časti tak ako navrhoval žalobca zastavil v súlade so znením § 145 ods. 2 CSP.

13. Súd po preskúmaní podania žalobcu konštatuje, že ním uvádzané skutkové tvrdenia sú vecne správne a aj ním deklarovaný nárok na 6.412,80 € s príslušenstvom je daný. V danom prípade sa žalobca následne domáhal 48 anuitných splátok v zmysle predloženej úverovej zmluvy po 133,60 Eur za obdobie 23.08.2021 do 23.07.2025, pričom pre súd je v súlade s § 217 ods. 1 CSP rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku. V danom prípade ako už vyplýva z podanej žaloby žalobca si touto žalobou uplatňuje od žalovaného iba nepremiľčanú časť pohľadávky pri zohľadnení 3 ročnej premlčacej lehoty, s poukazom na dátum podania žaloby na súd, t.j. nárok od splátky splatnej dňa 23.08.2021, pričom žaloba bola na súd podaná dňa 20.08.2024. Súd vzhľadom na všeobecnú premlčaciu lehotu, ktorá je v zmysle §101 s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka 3 roky (pričom sa v danom prípade jedná o plnenie v splátkach) súd uvádza, že nárok žiadaný žalobcom je v danom prípade v súlade so zákonom a nárok žalobcu nemožno považovať za premlčaný.

13.1 Súd však musí ďalej dodať, že vzhľadom na späťvzatie žaloby v časti späť žalobcom, nemohol súd žalovanému priznať nárok, tak ako si ho uplatnil v podaní, ktorým zobrať žalobu späť. V rámci späťvzatia žaloby je možné len uplatňovaný nárok ponížiť a nie ho aj meniť! Žalobca sa v petite žaloby domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 22.150,92 € a úrokov vyčíslených k 20.08.2024 vo výške 3.238,92 €, úrokov z omeškania vyčíslených k 20.08.2024 vo výške 1.047,78 €, 5,19 % ročný úrok zo sumy 22.150,92 € od 21.08.2024 do zaplatenia, najneskôr do 23.02.2044, a 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 25.389,84 € od 21.08.2024 do zaplatenia.

13.2 Súd vzhľadom na procesný úkon žalobcu zastavil konanie v časti istiny 19.736,99 Eur, úrokov vyčíslených do 20.08.2024 vo výške 3.238,92 Eur, úrokov z omeškania vyčíslených do 20.08.2024 vo výške 1.047,78 Eur, úrokov vo výške 5,19 % ročne zo sumy 19.736,99 Eur od 21.08.2024 do zaplatenia, najneskôr do 23.02.2044 a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 18.977,04 Eur od 21.08.2024 do zaplatenia.

13.3 Vzhľadom na uvedené predmetom konania zostal len nárok na zaplatenie istiny vo výške 2413,93 Eur (22.150,92-19.736,99), spolu s úrokom vo výške 5,19 % ročne zo sumy 2413,93 Eur od 21.08.2024 do zaplatenia, najneskôr do 23.02.2044 (5,19 % ročný úrok zo sumy 22.150,92 € od 21.08.2024 do zaplatenia, najneskôr do 23.02.2044 - 5,19 % ročný úrok zo sumy 19.736,99 Eur od 21.08.2024 do zaplatenia, najneskôr do 23.02.2044) a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6412,80 Eur od 21.08.2024 do zaplatenia (5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 25.389,84 € od 21.08.2024 do zaplatenia - 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 18.977,04 Eur od 21.08.2024 do zaplatenia). Predmetom konania prestalo byť úplne kapitalizované príslušenstvo pohľadávky za obdobie do 20.08.2024 v podobe úroku vo výške 3238,92 Eur a úroku z omeškania vo výške 1047,78 Eur, ktoré zoberal žalobca späť v celej časti.

14. Jednou z typických zásad pre sporové konanie je zásada ne ultra petitem, teda „nie nad rámec petitu“. Je ňou vyjadrená záväznosť návrhu na začatie konania pre súd, ktorý nemôže prisúdiť viac, ako sa žalobca domáha v petite - žalobnej žiadosti (§ 216 CSP). Súd s poukazom na túto zásadu nemohol žalobcovi prisúdiť viac ako to čo zostalo predmetom konania po čiastočnom späťzataní žaloby. Zároveň súd poukazuje aj na znenie § 294 CSP, kedy zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ. Súd teda nemôže priznať žalobcovi iný nárok ako ten ktorý žiadal priznať v rámci petitu podanej žaloby a ponížený o nárok zobratý v časti späť. Nárok žalobcu tak ako bol špecifikovaný v späťvzataní žaloby je potrebné odmietnuť, nakoľko toto by súd musel považovať za zmenu žaloby, pretože sa domáha väčšieho/iného nároku, ako by mu patril na základe pôvodne podanej žaloby, čo by zo strany súdu vyžadovalo rozhodnutie o zmene žaloby, čo je v spotrebiteľských sporoch vylúčené. Zatiaľ čo v žalobe sa v rámci príslušenstva pohľadávky (úrokov a úrokov z omeškania kapitalizovaných do dňa 20.08.2024) domáhal žalobca tohto príslušenstva vyčísleného pevnou sumou - v kapitalizovanej forme, následne si uplatňoval toto príslušenstvo ako bežiacie úroky do budúcnosti, teda sa domáhal väčšieho nároku a aj v inej forme. Zároveň opätovne súd poukazuje na to, že súd nemohol priznať žalobcovi nárok pre príslušenstvo, ktoré tvorilo nárok do 20.08.2024 a bolo uplatňované v kapitalizovanej forme, nakoľko žalobca svoj nárok na túto časť zoberal späť úplne a preto nemôže byť predmetom rozhodnutia a priznania nároku, nakoľko už netvorí predmet sporu vzhľadom na späťvzatanie žaloby v tejto časti. Súd teda uzatvára, že žalobcovi mohol priznať len nárok tak ako je špecifikovaný v odstavci vyššie (13.3), a to vzhľadom na jeho podanie vo veci samej, pričom súd žalobcu vyzval na úpravu resp. ozrejmenie predmetného podania s upozornením že matematicky neseď výška nároku z dôvodu späťvzatania s konečnou výškou nároku tak ako si ju žiada žalobca priznať oproti pôvodne žalovanej výške nároku. Súd vo veci preto ďalej konal len o zvyšnej časti nároku.

15. Ako súd uviedol vyššie a ako sa domáhal žalobca v podaní ktorého predmetom bolo aj späťvzatanie nároku, žalobcovi po tom, ako súd konštatoval že mimoriadne zosplatenie úveru je neplatné, prináleží nárok na anuitné splátky úveru za obdobie od 23.08.2021 do 23.07.2025 čo je 48 mesačných splátok po 133,60 Eur čo spolu činí 6412,80 Eur. Túto sumu žalobca rozdelil na istinu úveru vo výške 2413,93 Eur (predmet konania) a 3998,87 Eur úrok úveru. Súd teda konštatuje, že hoc by žalobcovi prináležala celá čiastka splátok spolu v deklarovanej výške 6412,80 Eur, s poukazom na žalobcom nešťastný spôsob späťvzatania žaloby, mohol mu priznať nárok len na ním deklarovanú istinu úveru vo výške 2413,93 Eur (ako rozdiel sumy pôvodne žalovanej poníženej o nárok vzatý späť). Žalovanému takto podľa § 497 Obchodného zákonníka vznikla povinnosť vrátiť veriteľovi istinu poskytnutého úveru, spolu s úrokom, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi dlhovanú pohľadávku vo výške 2413,93 Eur.

16. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe platí, že veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí, teda súd zaviazal žalovaného aj na platenie úroku vo výške dohodnutej v zmluve, teda 5,19 % ročne zo sumy 2413,93 Eur avšak až od 23.07.2025 do zaplatenia, najneskôr do 23.02.2044 a to z dôvodu, že až splatnosťou poslednej žiadanej splátky (23.07.2025) sa dosiahla celá suma 2413,93 Eur, z ktorej sa má platiť predmetný úrok, v súlade s bodom 4.1. Produktových obchodných podmienok, podľa ktorých úroky sú splatné v deň splatnosti splátky. Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a teda v časti úroku odo dňa 21.08.2024 do 22.07.2025.

17. Nakoľko je žalovaný v omeškanií so zaplatením peňažného dlhu, podľa § 369 Obchodného zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania v žalobou uplatnenej výške 5 % ročne zo sumy 2413,93 Eur od 24.07.2025 do zaplatenia. V danom prípade sa žalovaný dostal do omeškania s plnením odo dňa nasledujúceho od

splatnosti poslednej splátky kedy sa dosiahla celá suma 2413,93 Eur. Zároveň súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, nakoľko na priznanie úroku z omeškania vo vyššej čiastke nemal podklad v istine a teda mu mohol priznať len nárok na úrok z omeškania z istiny 2413,93 Eur, nie 6412,80 Eur tak ako zostalo predmetom konania a taktiež až od 24.07.2025 a nie už od 20.08.2025.

18. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 ods. 2 CSP s použitím ustanovenia § 256 ods. 1 CSP. S poukazom na výšku pôvodne žalovanej výšky istiny 22.150,92 Eur s prísl., pričom žalobca v prevažnej časti zoberal žalobu späť v časti 19.736,99 Eur, a konečnej priznanej čiastke 2413,93 Eur, pričom súd nezohľadňoval porocensný neúspech čo do príslušenstva pohľadávky (úrok a úroky z omeškania) nakoľko toto náša osud hlavnej veci. Z dôvodu späťvzatia žaloby možno konštatovať, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania, preto v tejto časti súd priznal náhradu trov konania protistrane. Na základe uvedeného súd konštatuje, že úspech žalobcu vzhľadom na pôvodne žalovanú sumu a súdom priznanú čiastku predstavuje 10,90 % a úspech žalovaného 89,10 %. Čistý procesný úspech žalovaného tak predstavuje 78,20 %, a preto zaviazal žalobcu na zaplatenie trov žalovanému v tomto pomere. O výške trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rimavská Sobota.

V odvolaní sa musí podľa § 127 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania a podpis.

V odvolaní je potrebné, podľa § 363 Civilného sporového poriadku, popri vyššie uvedených všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak si žalovaný nesplní v stanovenej lehote uloženú povinnosť, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.